

Η μικρή ιστορία ενός πίνακα του Πώλ Σουλικιά

Από το Μόντρεαλ στη Μαγνησία

Στο ποικίλο θεματολογικό πανόραμα της έκθεσης του Πώλ Σουλικιά στο Μεταξουργείο Ν. Ιωνίας Μαγνησίας για τον εορτασμό της Ολυμπιάδας 2004 δεσπόζει ένας πίνακας μεγάλων διαστάσεων τον οποίο ο ζωγράφος σύνθεσε στο Μόντρεαλ στις αρχές της δεκαετίας του 1970, την εποχή της χούντας. Τίτλος του «Πορεία Ειρήνης».

Τότε οι άνθρωποι της ελληνικής παροικίας του Μόντρεαλ, φοιτητές, επιστήμονες, εργατοϋπάλληλοι, ζούσαν μια ατμόσφαιρα αγωνιστικής ευφορίας. Αυτή η αγωνιστικότητα δεν εκφραζόταν μόνο με συλλαλητήρια, δημοσιεύματα στις εφημερίδες και συνεντεύξεις στις καναδικές τηλεοράσεις, αλλά κυρίως με την τέχνη, θεατρικές παραστάσεις όπως «Οι μουσικοί» του Σκούρτη, συναυλίες όπως του Θεοδωράκη κ.ά.

Όλοι ζούσαν ένα αίσθημα αγωνιστικής ελευθερίας. Ο Πώλ Σουλικιάς προσέφερε αφειδώς

Πώλ Σουλικιάς: «Πορεία Ειρήνης»

τις υπηρεσίες του σ' αυτές τις δραστηριότητες και ζούσε κι αυτός έντονα αυτή την αγωνιστικότητα. Σπίτι του άκουγε τη «Ρωμοσύνη» του Θεοδωράκη με τους αγωνιστικούς στίχους

του Γιάννη Ρίτσου.

«Η ζωή τραβάει την ανηφόρα

με σημαίες και με ταμπόρλα»

Μέσα σ' αυτή την ατμό-

σφαιρα άρχισε να συνθέτει το έργο «Πορεία Ειρήνης». Το έργο εξετέθη στην Gabrielle L'Art Francais το 1973. Μια έκθεση που τη γιόρτασε η αγωνιστική παρά της ελληνικής παροικίας του Μόντρεαλ. Το 1982 εξετέθη και στην Dominion Gallery, τη μεγαλύτερη του Μόντρεαλ.

Σύμφωνα με την ιστορικό τέχνης Κατερίνα Ταβανιζή: «...Το έργο διαπνέεται με θαυμαστό τρόπο από έναν επαναστατικό παλμό κι έναν επικό χαρακτήρα... Πρόκειται για ένα σημαντικό πίνακα τόσο για τη συνδυαστική ισορροπία και την εικαστική πληρότητα που τον διακρίνουν όσο και για τη συμβολική σημασία του μηνύματός του: το ιδεώδες της Ειρήνης και η ανθρωπιστική ανάταση που αυτό εμπνέει, στοιχεία που εκφράζουν με τον πιο εύγλωττο τρόπο το πνεύμα των Ολυμπιακών Αγώνων και που στάθηκαν αφορμή για τη σημερινή παρουσίαση του έργου στην Ελλάδα».